

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 274/2019
21.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетим против правноснажне пресуде Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године, правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2-154/19 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 21.03.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет против правноснажне пресуде Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године, правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 14.01.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2-154/19 од 07.02.2019. године, због повреде закона из члана 74. ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године осуђеној АА преиначене су само у погледу одлуке о казни затвора пресуде Основног суда у Суботици К 1584/11 од 05.06.2014. године која је постала правноснажна дана 29.12.2014. године, којом је окривљена оглашена кривом због извршења продуженог кривичног дела фалсификовање новца из члана 223. став 2. КЗ те је осуђена на казну затвора у трајању од једне године и правноснажна пресуда Основног суда у Суботици К 126/15 од 29.09.2019. године која је постала правноснажна дана 21.10.2018. године, којом је окривљена оглашена

кривом због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези са ставом 1. и чланом 33. и чланом 61. КЗ, те је осуђена на казну затвора у трајању од осам месеци, па је након што су јој узете као правилно утврђене казне затвора из наведених пресуда, осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једне године и седам месеци. На основу члана 63. КЗ осуђеној је у изречену казну затвора урачунато и време које је окривљена провела у екстрадиционом притвору током трајања кривичног поступка који је вођен пред Основним судом у Суботици под бројем К 1584/11 а који се има рачунати од 06.06.2018. године до 06.07.2018. године.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 14.01.2019. године жалба браниоца окривљене АА адвоката Виктора Јухаса Ђурића, изјављена дана 03.10.2019. године против пресуде Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године одбачена је као неблаговремена.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2-154/19 од 07.02.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА изјављена против решења Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 14.01.2019. године.

Против правноснажне пресуде Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године и правноснажних решења Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 14.01.2019. године (бранилац окривљеног погрешно у Захтеву означава да је од 09.11.2018. године) и Апелационог суда у Новом Саду Кж2-154/19 од 07.02.2019. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Виктор Јухас Ђурић, због повреда закона из члана 485. став 4. у вези члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд пресуду Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године укине и да окривљеној у поновљеном поступку одлучивања омогући да користи своја права која су јој зајемчена ЗКП-ом, односно да је у поступку брани бранилац, те да буде одржана јавна расправа којој би присуствовали окривљена и њен бранилац.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића указује да је побијаном правноснажном пресудом повређено право на одбрану из члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене АА правноснажну пресуду и правноснажна решења побија због повреде закона из члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП наводима да је окривљеној у поступку за изрицање јединствене казне повређено право на одбрану, на тај начин што суд ангажованом браниоцу окривљене, по пуномоћју које се налази у списима, није доставио првостепену пресуду Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године, а што је био дужан да учини, обзиром да је окривљена „слабо писмена и ниског степена образовања“, због чега је неспособна да се сама брани, па самим тим и да да изјаву суду без стручне помоћи браниоца.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је нем, глув, слеп или неспособан да се сам успешно брани – од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Из списка предмета се несумњиво утврђује да окривљена није неписмена, већ да је завршила осам разреда основне школе, а што је не сврстава у категорију окривљених који су неспособни да се сами бране успешно, а додатно имајући у виду да из списка предмета произилази и да је окривљена сама написала на српском језику и потписала жалбу на пресуду Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године.

Сходно изнетом, правилан је закључак из побијаних правноснажних одлука да суд није био у обавези да у поступку за изрицање јединствене казне затвора према окривљеној АА одреди браниоца окривљене обзиром да се не ради о лицу из члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП, а наводи захтева да је окривљена неспособна да се успешно брани, јер је врло ниског степена образовања и слабо писмена, те да је стога морала имати браниоца представљају личну процену браниоца.

Стога неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 1) ЗКП.

Наводима захтева којима бранилац указује на начин достављања пресуде Основног суда у Суботици Кв 671/18 од 09.11.2018. године као и оцену благовремености жалбе, бранилац окривљене, у ствари указује, на повреду закона из члана 432. и члана 433. ЗКП.

Такође, бранилац у захтеву, иако не нумерише повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, наводи да је суд прекршио одредбе о позивању браниоца и окривљене, на седницу већа која би била одржана у смислу члана 554. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 432. и члана 433. ЗКП, као и члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, у вези члана 554. став 1. ЗКП, које бранилац окривљене истиче у поднетом захтеву, нису законом дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљена преко свог браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости.

Сходно изнетом, у напред наведеном делу захтев за заштиту законитости је одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу члана 491. тачка 1) ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић